

عنوان مقاله:

راهبردهای ارتقا و توسعه همکاری های علمی بین المللی بر اساس نقش و جایگاه مراجع ملی وزارت عتف

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

خسرو پیری - دانشگاه شهید بهشتی

مریم صنیع اجلال - گروه سیاست علوم و تحقیقات/ مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

مهدی رضانی - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

خلاصه مقاله:

وزارت عتف بعنوان یکی از بازیگران محوری حوزه علم و فناوری در ایران، به همکاری بین المللی بعنوان یکی از مهمترین کارویژه های نهادهای زیرمجموعه خود پرداخته است. از جمله طرحی است که با هدف ساماندهی همکاری بین المللی از سال ۱۳۹۵ طراحی و اجرا شده است. بر اساس آن برخی مراکز آموزشی و پژوهشی با عنوان مرجع برقراری همکاری های علمی با نهادهای همتا در کشور هدف به عنوان "مراجع همکاری بین المللی" تعیین شده اند. پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش این ساختارهای نو در مدیریت همکاریهای علمی بین المللی وزارت عتف برای پاسخ به این پرسش که آیا تشکیل این مراجع ملی توانسته است به ارتقای همکاری علمی بین المللی مراکز علمی وابسته به وزارت عتف و تحقق اهداف مد نظر سیاستگذار منجر شود؟ روش پژوهش ترکیبی از روشهای مطالعه اسنادی، بررسی تطبیقی، مطالعه موردی، مصاحبه و برگزاری پنل خبرگان است. بر اساس چالشهای شناسایی شده در چهار حوزه سیاستگذاری، درون وزارتی، برون وزارتی و عملیاتی سه راهکار مبتنی بر "حفظ وضع موجود و ارتقای آن"، "تغییر وضع موجود و حذف مراجع ملی" و "بازگشت به وضع پیشین" طراحی و در معرض ارزیابی و نظر خواهی صاحبان نظر قرار گرفت. نتیجه اینکه حفظ و ارتقای وضع موجود به عنوان راهکار نهایی منتخب صاحبان نظر تعیین شده و برای ارتقای آن مجموعه های از راهکارهای سیاستی پیشنهاد شده است. این راهکارها در دو سطح ارائه شده اند مشتمل بر: راهکارهای سطح سیاستگذاری و حکمرانی مراجع ملی، و راهکارهای در سطح عملیات مراجع ملی. در ذیل هر سطح مجموعه ای از راهبردهای سیاستی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

همکاری علمی بین المللی، مراجع ملی همکاری علمی بین المللی، راهبرد، وزارت عتف، دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610098>

